

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1466/97

af 7. juli 1997

om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 103, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Stabilitets- og vækstpagten bygger på målsætningen om sunde offentlige finanser som et middel til styrkelse af forudsætningerne for prisstabilitet og for en stærk og bæredygtig vækst, der bidrager til øget beskæftigelse;
- (2) stabilitets- og vækstpagten består af denne forordning, som har til formål at styrke overvågningen af budgetstillinger samt at overvåge og samordne økonomiske politikker, af Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 ⁽³⁾, der har til formål at fremskynde og afklare gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, og af Det Europæiske Råds resolution af 17. juni 1997 om stabilitets- og vækstpagten ⁽⁴⁾, hvori der i overensstemmelse med artikel D i traktaten om Den Europæiske Union fastlægges klare politiske retningslinjer med henblik på at gennemføre stabilitets- og vækstpagten strengt og rettidigt og især at tilslutte sig den mellemfristede målsætning om en budget-

saldo tæt på balance eller i overskud, som alle medlemsstaterne har givet tilsagn om, samt at foretage de budgetkorrigerende indgreb, de skønner påkrævede for at opfylde målene i deres stabilitets- og konvergensprogrammer, så snart de råder over information, der indikerer en faktisk eller forventet væsentlig afvigelse fra denne mellemfristede budgetmålsætning;

- (3) i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) har medlemsstaterne i henhold til traktatens artikel 104 C en klar traktatfæstet forpligtelse til at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud; i henhold til nr. 5 i den til traktaten knyttede protokol nr. 11 om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland finder artikel 104 C, stk. 1, ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige, medmindre det går over til tredje fase; den i artikel 109 E, stk. 4, fastsatte forpligtelse til at bestræbe sig på at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud gælder dog fortsat for Det Forenede Kongerige;
- (4) efterlevelse af den mellemfristede målsætning om en budgetsaldo tæt på balance eller i overskud vil gøre det muligt for medlemsstaterne at klare normale konjunkturudsving, samtidig med at de holder underskuddet på deres offentlige finanser inden for referenceværdien på 3 % af BNP;
- (5) den multilaterale overvågningsprocedure i artikel 103, stk. 3 og 4, bør udbygges med et varslingsystem, hvor Rådet på et tidligt stadium vil advare en medlemsstat om, at den er nødt til at træffe budgetkorrigerende foranstaltninger for at undgå, at dens offentlige underskud bliver uforholdsmæssigt stort;

⁽¹⁾ EFT nr. C 368 af 6. 12. 1996, s. 9.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 28. november 1996 (EFT nr. C 380 af 16. 12. 1996, s. 28), Rådets fælles holdning af 14. april 1997 (EFT nr. C 146 af 30. 5. 1997, s. 26) og Europa-Parlamentets afgørelse af 29. maj 1997 (EFT nr. C 182 af 16. 6. 1997).

⁽³⁾ Se side 6 i denne Tidende.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 236 af 2. 8. 1997, s. 1.

- (6) den multilaterale overvågningsprocedure i artikel 103, stk. 3 og 4, bør endvidere fortsat tjene til at overvåge alle aspekter af den økonomiske udvikling i hver medlemsstat og i Fællesskabet samt de økonomiske politikkers overensstemmelse med de overordnede økonomiske retningslinjer, der er omhandlet i artikel 103, stk. 2; med henblik på overvågningen af denne udvikling bør oplysningerne forelægges i form af stabilitets- og konvergensprogrammer;
- (7) der er behov for at bygge på de nyttige erfaringer med konvergensprogrammer, der er opnået under de første to faser af Den Økonomiske og Monetære Union;
- (8) de medlemsstater, der indfører den fælles valuta, i det følgende benævnt »deltagende medlemsstater«, vil i overensstemmelse med artikel 109 J have opnået en høj grad af varig konvergens og især holdbare offentlige finanser; det vil være nødvendigt at opretholde sunde budgetstillinger i disse medlemsstater for at understøtte prisstabiliteten og styrke forudsætningerne for en bæredygtig vækst i produktion og beskæftigelse; det er nødvendigt, at deltagende medlemsstater forelægger mellemfristede programmer, i det følgende benævnt »stabilitetsprogrammer«; det er nødvendigt at definere hovedindholdet i disse programmer;
- (9) de medlemsstater, der ikke indfører den fælles valuta, i det følgende benævnt »ikke-deltagende medlemsstater«, skal føre en politik, der tager sigte på en høj grad af varig konvergens; det er nødvendigt, at disse medlemsstater forelægger mellemfristede programmer, i det følgende benævnt »konvergensprogrammer«; det er nødvendigt at definere hovedindholdet i konvergensprogrammerne;
- (10) i sin resolution af 16. juni 1997 om indførelse af en valutakursmekanisme i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union fastlagde Det Europæiske Råd klare politiske retningslinjer, hvorefter der i tredje fase af ØMU'en indføres en valutakursmekanisme, i det følgende benævnt »ERM 2«; valutaerne i de ikke-deltagende medlemsstater, der tilslutter sig ERM 2, vil få en centalkurs i forhold til euroen, hvilket giver et referencegrundlag for vurderingen af, hvor hensigtsmæssige deres politikker er; ERM 2 vil også bidrage til at beskytte dem og de medlemsstater, der indfører euroen, mod uberettiget pres på valutamarkedene; for at give Rådet mulighed for at foretage en passende overvågning vil de ikke-deltagende medlemsstater, der ikke tilslutter sig ERM 2, alligevel i deres konvergensprogrammer forelægge politikker, der sigter mod stabilitet, således at reale valutakursulige vægte og for store nominelle valutakursfluktuationer undgås;
- (11) vedvarende konvergens af de grundlæggende økonomiske resultater er en forudsætning for vedvarende valutakursstabilitet;
- (12) det er nødvendigt at fastsætte tidsfrister for forelæggelse og opdatering af stabilitets- og konvergensprogrammer;
- (13) af hensyn til gennemsigtighed og kvalificeret offentlig debat er det nødvendigt, at medlemsstaterne offentliggør deres stabilitets- og konvergensprogrammer;
- (14) når Rådet undersøger og overvåger stabilitets- og konvergensprogrammerne og navnlig de mellemfristede budgetmål eller den tilsigtede tilpasning i retning af dette mål, bør det ske under hensyn til de relevante konjunkturelle og strukturelle karakteristika i den enkelte medlemsstats økonomi;
- (15) der bør i denne sammenhæng lægges særlig vægt på væsentlige afvigelser i budgetstillingen fra målsætningen om en budgetsaldo tæt på balance eller i overskud; Rådet bør tidligt advare en medlemsstat for at undgå, at dens offentlige underskud bliver uforholdsmæssigt stort; i tilfælde af vedvarende negative afvigelser på budgettet bør Rådet forstærke og offentliggøre sin henstilling; for så vidt angår ikke-deltagende medlemsstater, kan Rådet fremsætte henstillinger om foranstaltninger, der bør træffes, for at deres konvergensprogrammer kan gennemføres;
- (16) både konvergens- og stabilitetsprogrammerne fører til opfyldelse af betingelserne for økonomisk konvergens som omhandlet i artikel 104 C —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT 1

FORMÅL OG DEFINITIONER

Artikel 1

Denne forordning fastsætter regler for indhold, forelæggelse, undersøgelse og overvågning af stabilitets- og kon-

vergensprogrammer som led i den multilaterale overvågning, som Rådet skal gennemføre for på et tidligt stadium at hindre fremkomsten af uforholdsmæssigt store offentlige underskud og for at fremme overvågningen og samordningen af økonomiske politikker.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved »deltagende medlemsstater« de medlemsstater, der indfører den fælles valuta i overensstemmelse med traktaten, og ved »ikke-deltagende medlemsstater« de medlemsstater, der ikke har indført den fælles valuta.

AFSNIT 2

STABILITETSPROGRAMMER

Artikel 3

1. Hver deltagende medlemsstat forelægger et stabilitetsprogram for Rådet og Kommissionen med de oplysninger, der er nødvendige af hensyn til den periodiske multilaterale overvågning, der er omhandlet i artikel 103; programmet er et afgørende grundlag for prisstabilitet og stærk og bæredygtig vækst, som bidrager til øget beskæftigelse.

2. I stabilitetsprogrammet forelægges følgende oplysninger:

- det mellemfristede mål om en budgetsaldo tæt på balance eller i overskud og den tilsigtede tilpasning i retning af dette mål for det offentlige overskud/underskud samt den forventede udvikling for den offentlige gældskvotest
- hovedantagelserne vedrørende den forventede økonomiske udvikling og vigtige økonomiske variabler, der er relevante for gennemførelsen af stabilitetsprogrammet, såsom de offentlige investeringsudgifter, væksten i bruttonationalproduktet (BNP) i faste priser, beskæftigelsen og inflationen
- en beskrivelse af de budgetforanstaltninger og andre økonomisk-politiske foranstaltninger, der træffes og/eller foreslås for at nå målene i programmet, og, for så vidt angår centrale budgetforanstaltninger, en vurdering af disses kvantitative virkninger på budgettet
- en analyse af, hvordan ændringer i de centrale økonomiske antagelser vil påvirke budget- og gældsstillingen.

3. Oplysningerne om udviklingen i den offentlige overskuds/underskudskvotest og i gældskvoten samt om de centrale økonomiske antagelser, der er nævnt i stk. 2, litra a) og b), skal være på årsbasis og skal ud over det indeværende og det foregående år mindst dække de efterfølgende tre år.

Artikel 4

1. Stabilitetsprogrammerne forelægges inden den 1. marts 1999. Derefter forelægges der hvert år opdaterede programmer. En medlemsstat, der indfører den fælles valuta på et senere tidspunkt, forelægger et stabilitetsprogram inden for seks måneder efter Rådets afgørelse om dens deltagelse i den fælles valuta.

2. Medlemsstaterne offentliggør deres stabilitetsprogrammer og opdaterede programmer.

Artikel 5

1. På grundlag af den vurdering, der foretages af Kommissionen og af det ved artikel 109 C nedsatte udvalg, undersøger Rådet inden for rammerne af den multilaterale overvågning efter artikel 103, om den mellemfristede budgetmålsætning i stabilitetsprogrammet giver en sikkerhedsmargen, som sikrer, at et uforholdsmæssigt stort underskud undgås, om de økonomiske antagelser, som programmet er baseret på, er realistiske, og om de foranstaltninger, der træffes og/eller foreslås, er tilstrækkelige til at nå den tilsigtede tilpasning i retning af det mellemfristede budgetmål.

Rådet undersøger endvidere, om stabilitetsprogrammets indhold fremmer den snævrere samordning af den økonomiske politik, og om den pågældende medlemsstats økonomiske politik er i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik.

2. Rådet foretager den i stk. 1 omhandlede undersøgelse af stabilitetsprogrammet inden for to måneder efter programmets forelæggelse. På grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af det ved artikel 109 C nedsatte udvalg afgiver Rådet en udtalelse om programmet. Finder Rådet i overensstemmelse med artikel 103, at målene og indholdet i et program bør strammes op, stiler Rådet en udtalelse til den pågældende medlemsstat med opfordring om at tilpasse programmet.

3. Opdaterede stabilitetsprogrammer undersøges af det ved artikel 109 C nedsatte udvalg på grundlag af Kommissionens vurderinger. Om nødvendigt kan opdaterede programmer også undersøges af Rådet efter proceduren i stk. 1 og 2 i nærværende artikel.

Artikel 6

1. Som led i den multilaterale overvågning efter artikel 103, stk. 3, overvåger Rådet gennemførelsen af stabilitetsprogrammerne på grundlag af oplysninger fra de deltagende medlemsstater og på grundlag af de vurderinger, der foretages af Kommissionen og af det ved artikel 109 C nedsatte udvalg, særlig med sigte på at identificere faktiske eller forventede væsentlige afvigelser i budgetstillingen fra det mellemfristede budgetmål eller den tilsigtede tilpasning i retning af dette mål, der er fastlagt i stabilitetsprogrammet for det offentlige overskud/underskud.

2. Hvis Rådet påviser en væsentlig afvigelse i budgetstillingen fra det mellemfristede mål eller den tilsigtede tilpasning i retning af dette, advarer det den pågældende medlemsstat for at undgå fremkomsten af et uforholdsmæssigt stort underskud, og retter i overensstemmelse med artikel 103, stk. 4, en henstilling til den om at træffe de nødvendige tilpasningsforanstaltninger.

3. Hvis Rådet i sin efterfølgende overvågning skønner, at afvigelsen i budgetstillingen fra det mellemfristede mål eller den tilsigtede tilpasning i retning af dette vedvarer eller forværres, retter det i overensstemmelse med artikel 103, stk. 4, en henstilling til den pågældende medlemsstat om straks at træffe korrigerende foranstaltninger, og det kan, som fastsat i samme artikel, offentliggøre denne henstilling.

AFSNIT 3

KONVERGENSPROGRAMMER

Artikel 7

1. Hver ikke-deltagende medlemsstat foreligger et konvergensprogram for Rådet og Kommissionen med de oplysninger, der er nødvendige af hensyn til den periodiske multilaterale overvågning, der er omhandlet i artikel 103; programmet er et afgørende grundlag for prisstabilitet og stærk og bæredygtig vækst, som fører til øget beskæftigelse.

2. I konvergensprogrammet forelægges følgende oplysninger, specielt om variabler i relation til konvergens:

- a) det mellemfristede mål om en budgetsaldo tæt på balance eller i overskud og den tilsigtede tilpasning i retning af dette mål for det offentlige overskud/underskud; den forventede udvikling for den offentlige gældskvotest; de mellemfristede mål for den monetære politik; forbindelsen mellem disse mål og henholdsvis pris- og valutakursstabilitet

- b) hovedantagelserne vedrørende den forventede økonomiske udvikling og vigtige økonomiske variabler, der er relevante for gennemførelsen af konvergensprogrammet, såsom de offentlige investeringsudgifter, væksten i BNP i faste priser, beskæftigelsen og inflationen

- c) en beskrivelse af de budgetforanstaltninger og andre økonomisk-politiske foranstaltninger, der træffes og/eller foreslås for at nå målene i programmet, og, for så vidt angår centrale budgetforanstaltninger, en vurdering af disses kvantitative virkninger på budgettet

- d) en analyse af, hvordan ændringer i de centrale økonomiske antagelser vil påvirke budget- og gældsstillingen.

3. Oplysningerne om udviklingen i den offentlige overskuds/underskudskvotest og i gældskvoten samt om de centrale økonomiske antagelser, der er nævnt i stk. 2, litra a) og b), skal være på årsbasis og skal ud over det indeværende og det foregående år mindst dække de efterfølgende tre år.

Artikel 8

1. Konvergensprogrammerne forelægges inden den 1. marts 1999. Derefter forelægges der opdaterede programmer hvert år.

2. Medlemsstaterne offentliggør deres konvergensprogrammer og opdaterede programmer.

Artikel 9

1. På grundlag af den vurdering, der foretages af Kommissionen og af det ved artikel 109 C nedsatte udvalg, undersøger Rådet inden for rammerne af den multilaterale overvågning efter artikel 103, om den mellemfristede budgetmålsætning i konvergensprogrammet giver en sikkerhedsmargen, som sikrer, at et uforholdsmæssigt stort underskud undgås, om de økonomiske antagelser, som programmet er baseret på, er realistiske, og om de foranstaltninger, der træffes og/eller foreslås, er tilstrækkelige til at nå den tilsigtede tilpasning i retning af det mellemfristede budgetmål og opnå varig konvergens.

Rådet undersøger endvidere, om konvergensprogrammets indhold fremmer den snævrere samordning af den økonomiske politik, og om den pågældende medlemsstats økonomiske politik er i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik.

2. Rådet foretager den i stk. 1 omhandlede undersøgelse af konvergensprogrammet inden for to måneder efter programmets forelæggelse. På grundlag af en henstilling

fra Kommissionen og efter høring af det ved artikel 109 C nedsatte udvalg afgiver Rådet en udtalelse om programmet. Finder Rådet i overensstemmelse med artikel 103, at målene og indholdet i et program bør strammes op, stiler Rådet en udtalelse til den pågældende medlemsstat med opfordring om at tilpasse programmet.

3. Opdaterede konvergensprogrammer undersøges af det ved artikel 109 C nedsatte udvalg på grundlag af Kommissionens vurderinger. Om nødvendigt kan opdaterede programmer også undersøges af Rådet efter proceduren i stk. 1 og 2 i nærværende artikel.

Artikel 10

1. Som led i den multilaterale overvågning efter artikel 103, stk. 3, overvåger Rådet gennemførelsen af konvergensprogrammerne på grundlag af oplysninger fra de ikke-deltagende medlemsstater i henhold til artikel 7, stk. 2, litra a), i denne forordning og på grundlag af de vurderinger, der foretages af Kommissionen og af det ved artikel 109 C nedsatte udvalg, særlig med sigte på at identificere faktiske eller forventede væsentlige afvigelser i budgetstillingen fra det mellemfristede budgetmål eller den tilsigtede tilpasning i retning af dette mål, der er fastlagt i konvergensprogrammet for det offentlige overskud/underskud.

Endvidere overvåger Rådet på grundlag af målene i konvergensprogrammet de ikke-deltagende medlemsstaters økonomiske politikker med henblik på at sikre, at disse politikker sigter mod stabilitet og således undgår reale valutakursuligevægte og for store nominelle valutakursfluktuationer.

2. Hvis Rådet påviser en væsentlig afvigelse i budgetstillingen fra det mellemfristede mål eller den tilsigtede

tilpasning i retning af dette, advarer det den pågældende medlemsstat for at undgå fremkomsten af et uforholdsmæssigt stort underskud og retter i overensstemmelse med artikel 103, stk. 4, en henstilling til den om at træffe de nødvendige tilpasningsforanstaltninger.

3. Hvis Rådet i sin efterfølgende overvågning skønner, at afvigelsen i budgetstillingen fra det mellemfristede mål eller den tilsigtede tilpasning i retning af dette vedvarer eller forværres, retter det i overensstemmelse med artikel 103, stk. 4, en henstilling til den pågældende medlemsstat om straks at træffe korrigerende foranstaltninger, og det kan, som fastsat i samme artikel, offentliggøre denne henstilling.

AFSNIT 4

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 11

Som led i den multilaterale overvågning som beskrevet i denne forordning foretager Rådet den samlede bedømmelse, der er omhandlet i artikel 103, stk. 3.

Artikel 12

Formanden for Rådet og Kommissionen medtager resultaterne af den multilaterale overvågning, der gennemføres i henhold til denne forordning, i de rapporter, de skal aflægge til Europa-Parlamentet i henhold til artikel 103, stk. 4, andet afsnit.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juli 1997.

På Rådets vegne

J.-C. JUNCKER

Formand